

عنوان مقاله:

بررسی اکراه شخص حقوقی با دستور مقامات بر اعمال مجرمانه در شرع و حقوق

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی دستاوردهای نوین در حقوق و روانشناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محسن عبدالرشیدی گوکی - ارشد فقه و حقوق خصوصی دانشگاه آیت الله حائری

خلاصه مقاله:

اکراه یکی از علل موجهه و مانع از مسئولیت کیفری است و از طرف دیگر شخص حقوقی دارای مسئولیت کیفری و مدنی است. و به نظر میرسد شخص حقوقی دولتی هم باید دارای مسئولیت اعم از کیفری و مدنی باشند و نسبت به بزه وارده پاسخگو باشند. در فقه امر سلطان ذاتا اکراه محسوب میشود، در صورتی اگر به نا حق باشد چون اگر به حق باشد دیگر اکراه محسوب نمیشود و همچنین دستور مقامات اگر همراه با تهدید باشد، به مثابه اکراه تلقی میشود. شخص حقوقی با تهدید به عمل که خسارت بار باشد برای شخص حقوقی و به وسیله دستور تهدید آمیز به انجام اعمال مجرمانه، مورد اکراه واقع میشود، و در صورتی این تهدید به عمل و دستور تهدید آمیز به حق باشد، نمی توان آنها را اکراه تلقی کرد شرایط اکراه در شخص حقوقی نیز باید رعایت شود: ۱. اکراه مجلی باشد ۲. قید مندوحه موجود نباشد ۳. قابلیت اجرای آن تهدید برای اکراه کننده وجود داشته باشد. با این حال اگر سود حاصل از جرم فقط برای شخص حقیقی باشد، در اینجا مانع مسئولیت کیفری شخص حقوقی است، حتی برای آن بزه ای که مباشر بوده است. اما آنچه باید در نظر گرفت تمام اشخاص حقوقی چه دولتی و غیر دولتی را باید ضامن دانست و نسبت به آنها باید قانون مشخصی وضع شود، پیشنهاد میشود نظارت مردم بر نماینده مجلس شورای اسلامی شهرشان حتی بعد از انتخاب آنها همچنان وجود داشته باشد. و مجلس حافظ و وکلای مردم و آخرین خط دفاع برای حقوقشان میباشد، و مجلس با ارتباط با دکتترین جامعه (نخبگان جامعه) وضع قانون متناسب با لزومات جامعه را وضع کنند، که با چنین فرضی جامعه ایده آل و قانونی صورت میگیرد.

کلمات کلیدی:

اکراه، شخص حقوقی، دستور مقامات، اعمال مجرمانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1936430>

